

Jože Pogačnik:

Danes solnce je najlepše . . .

*O, to moralo je včeraj
biti v raju prelepo,
ko se Jezus je odpravljaj
k nam otrokom na zemljo.*

*Zvezde sem sinoči gledal,
tiho sem najlepše štel,
rad bi vedel bil, kdaj mimo
Jezus bo na zemljo šel.*

*Vem, nocoj so svetle zvezde
do zvonika se sklonile,
celo noč namesto nas
so pred Jezusom molile.*

*Vso noč tam pred vrati v cerkev
angeli so čakali,
da bi svoje varovance
k božji mizi spremili!*

*Iz klopi do svete mize,
o, kako je lepa pot!
A še lepša je vrnitev,
ko gre z nami sam Gospod.*

Angeli, nedolžni varhi,
 v klopi z nami so klečali
 in za Jezusa besede
 svete nam narekovali.

Danes solnce je najlepše,
 danes praznik je svečan.
 Ljubi starši, še vi z nami
 veselite se ta dan!

Hvala, starši, vam za trude
 danes prav za vse zahvala,
 a največja pa nebesom,
 ki so Jezusa nam dala.

Danilo Gorinšek:

Majda se pestuje.

Hopa — hopa — kam bi rada,
 punčka drobna, punčka mlada?
 Da bi trgala cvetice,
 so prešibke še ročice.

Da bi stekla med gredice
 še preslabe so nožice!
 Hopa — možno je le eno
 K mamici brž na koleno.

Gregor Mali:

Pred znamenjem.

Pred znamenje Marijino
 otroci pridejo,
 objokani, vsi žalostni
 roké povzdignejo:
 »Marija, ljuba mamica,
 odpri oči, poglej,
 če mama kmalu zdrava bo,
 te prosimo, povej!«

Marija res odpre oči,
 se sladko nasmehlja:
 »Moj Sinček jo ozdravil bo,
 ki rad vas vse ima.«
 Otroci hitro vstanejo
 in k mamici hité,
 da kmalu zopet zdrava bo,
 veselo govore.

